

The Words of Christ and the Holy Ghost Will Lead Us to the Truth

By Elder Takashi Wada
Of the Seventy

Kristus vārds un Svētais Gars mūs vedīs pie patiesības

Elders Takaši Vada
no Septiņdesmitajiem

October 2024 general conference

Knowing this incredible plan will help us know we are children of God and we can become like Him.

Zināšanas par šo neticamo ieceri mums palīdzēs zināt, ka esam Dieva bērni un ka varam kļūt līdzīgi Viņam.

God is our Father in Heaven. We are His spirit children, and we are created after His image. Therefore, each of us, as a child of God, has a divine potential to become like Him.

We lived with Him as spirits before we came to this earth. Heavenly Father, as our spirit parent, loves us, wants the best for us, and prepared a plan for us to receive His greatest blessings, which are immortality and eternal life. According to the plan, we, as spirit children, would be given agency to choose His plan. By coming to the earth, we would leave God's presence, forget our premortal life, receive bodies of flesh and bones, gain our own experience, and develop faith. With our bodies of flesh and bones, as natural men we would succumb to temptation, become unclean and distant from God, and not be able to return to His holy presence. Because of Heavenly Father's infinite love for us, He sent His Firstborn Son, Jesus Christ, to be our Savior. Through His sacrifice, the Atonement, Jesus Christ made it possible for us to be redeemed from our sins and be resurrected and receive eternal life.

I am extremely grateful for these glorious truths—what we call the Father's plan of salvation, His plan of mercy, or His great plan of happiness. Learning these important truths has helped me know my true identity and the great blessings of exaltation and eternal life God has prepared for us. The prophet Nephi taught us

Dievs ir mūsu Tēvs Debesīs. Mēs esam Viņa gara bērni, un mēs esam radīti pēc Viņa līdzības. Tāpēc katram no mums, esot Viņa bērnam, ir dievišķs potenciāls — kļūt līdzīgam Viņam.

Pirms mēs nācām pasaulē, mēs kā gari dzīvojām kopā ar Viņu. Debesu Tēvs, būdams mūsu garu vecāks, kurš mūs mīl un vēl mums to labāko, sagatavoja ieceri, kā mums saņemt Viņa lielākās svētības, kas ir nemirstība un mūžīgā dzīve. Saskaņā ar šo ieceri, mums, Viņa gara bērniem, tiku dota rīcības brīvība, lai mēs varētu izvēlēties Viņa ieceri. Nākot pasaulē, mums būtu jāpamet dzīve Dieva klātbūtnē, jāaizmirst mūsu pirmslaicīgā esamība, jāsaņem ķermenis no miesas un kauliem, jāgūst pašiem sava pieredze un jāpieaug ticībā. Būdami ar ķermeni no miesas un kauliem un būdami miesīgi cilvēki, mēs tiktu pakļauti kārdinājumiem, kļūtu nešķīsti un attālinātos no Dieva, un mums nebūtu iespējas atgriezties Viņa svētajā klātbūtnē. Pateicoties Debesu Tēva bezgalīgajai mīlestībai, ko Viņš pret mums jūt, Viņš sūtīja Savu Pirmdzimto Dēlu Jēzu Kristu būt par mūsu Glābēju. Caur Izpirkšanu — Savu upuri — Jēzus Kristus mums deva iespēju tikt pestītiem no mūsu grēkiem, tikt augšāmceltiem un iemantot mūžīgo dzīvi.

Es esmu ārkārtīgi pateicīgs par šīm brīnišķīgajām, patiesajām mācībām — par to, ko mēs saucam par Tēva pestīšanas ieceri, Viņa žēlastības ieceri jeb Viņa dižo laimes ieceri. Šo svarīgo patiesību izzināšana ir palīdzējusi man apzināties savu patieso identitāti un lielās paaugstināšanas un mūžīgās dzīves svētības, ko Dievs mums ir sa-

the way: “Wherefore, ... feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.” He added, “If ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.” Today I would like to share how the words of Christ and the Holy Ghost helped me find these important peace-giving truths in my teenage years.

The Words of Christ Will Tell You All Things What You Should Do

Just like Nephi stated in the opening verse of the book of 1 Nephi, I was also “born of goodly parents.” I grew up in Nagano, Japan, in a home where honesty, diligence, and humility were strongly encouraged and conformity to the old customs was strictly followed. My father was a very religious man. I watched him praying in front of the Shinto and Buddhist altars every morning and every night. Even though I had no idea whom he was praying to and what he was praying for, I believed some sort of unseen power or God would be “mighty to save” or help us if we prayed sincerely.

Like other teenagers, I experienced many hardships. I struggled, thinking that life was unfair and had lots of ups and downs. I felt lost, not having a sense of direction in my life. Life seemed so fleeting because it would end when I died. Life without knowing the plan of salvation was confusing.

Not long after I started to learn English in junior high school, all the students in our school received a copy of the New Testament. Though we had barely begun our study of English, our teacher told us we should study English by reading it. I opened it and reviewed its contents. The words in the New Testament were extremely difficult for me. The words in Japanese were equally difficult. However, I was drawn to a list of statements and questions of the soul that had been included just before the biblical text in this Gideon Bible—questions about feeling lonely, lacking confidence, being confused, facing life’s trials, and so on. Each item on the list was followed by a reference to verses and pages in the New Testament. I was especially drawn to the statement “When you are weary.” The reference led me to open Matthew 11:28–30, in which Jesus said to His disciples:

gatavojis. Praviētis Nefijs mums mācīja: „Tad nu ..., baudiet Kristus vārdus; jo lūk, Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jādara.” Viņš piebilda: „Ja jūs uzsāksit šo ceļu un saņemsit Svēto Garu, tas rādīs jums visu, kas jums jādara.” Šodien es vēlos pastāstīt, kā Kristus vārdi un Svētais Gars man palīdzēja atrast šīs svarīgās, mieru nesošās patiesības manos pusaudža gados.

Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jādara

Tāpat, kā Nefijs to minēja 1. Nefija grāmatas pirmajā pantā, arī es esmu „dzimis no krietniem vecākiem”. Es uzaugu Nagano, Japānā, — mājās, kur mēs tikām mudināti būt godīgi, čakli un pazemīgi un kur tika stingri ievērotas sendienų paražas. Mans tēvs bija ļoti reliģiozs vīrs. Katru rītu un katru vakaru es vēroju, kā viņš lūdzas pie šintoisma un budisma altāriem. Lai gan man nebija ne jausmas, ko viņš pielūdza un par ko viņš lūdzās, es ticēju, ka kādam neredzamam spēkam vai Dievam būs „spēks [mūs] izglābt” vai mums palīdzēt, ja vien mēs sirsnīgi lūgsimies.

Tāpat kā citi pusaudži, arī es piedzīvoju grūtības. Man bija grūti pieņemt to, ka dzīve ir netaisna un ka tajā ir daudz kāpumu un kritumu. Es jutos apjucis, jo man nebija dzīves mērķa. Šķita, ka dzīve ir īslaicīgs posms, kas pēc manas nāves beigsies. Dzīve bez zināšanām par pestīšanas ieceri likās mulsinoša.

Neilgi pēc tam, kad es vidusskolā sāku mācīties angļu valodu, visi mūsu skolas audzēkņi saņēma Jaunās Derības eksemplāru. Lai gan mēs tik tikko bijām sākuši mācīties angļu valodu, skolotāja teica, ka mums būs jāmacās angļu valoda, to lasot. Es to atvēru un pārskatīju tās saturu. Jaunās Derības vārdi man likās ārkārtīgi sarežģīti. Tikpat sarežģīti šie vārdi šķita arī japāņu valodā. Tomēr mani piesaistīja saraksts ar dvēseles apgalvojumiem un jautājumiem, kas bija ietverti tieši pirms šīs Gideonu Bībeles bibliskā teksta, — jautājumi par vientulību, pārliecības trūkumu, apjukumu, dzīves pārbaudījumiem un tā tālāk. Katram jautājumam sarakstā bija pievienota atsauce uz pantiem un lappusēm Jaunajā Derībā. Mani īpaši uzrunāja tēma „Ja esi paguris”. Atsauce mani noveda pie Mateja 11:28–30, kur Jēzus Saviem mācekļiem teica:

“Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.

“Take my yoke upon you, and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall find rest unto your souls.

“For my yoke is easy, and my burden is light.”

This was the first time I remember reading the words of Jesus Christ. Though I did not understand all the words He said, His words comforted me, lifted my soul, and gave me hope. The more I read His words, the more I felt like I should try the virtue of His words. I had never felt like I felt that day. I felt I was loved. I felt that Jesus Christ was someone I knew.

As I continued studying, I felt as though He were speaking directly to me when He said, “Blessed are they which do hunger and thirst after righteousness: for they shall be filled.”

His words filled my heart, even though I could not describe my feelings well at that time. Although Jesus Christ lived many centuries ago in a land unfamiliar to me, I thought I could trust His words with all my heart. I hoped someday in the future I might learn more about Jesus Christ.

The Holy Ghost Will Show You All Things What You Should Do

That someday came only a few years later. I met very dedicated, young, full-time missionaries of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. And I soon met a small group of kind and joyful Latter-day Saints striving to follow Jesus Christ. Despite it taking me a while to fully trust them, I came to see in the restored gospel what I yearned for when I studied the New Testament—the words of Jesus Christ and the hope and peace that come from them.

A particularly sacred experience was when the missionaries taught me to pray. I learned that we should address God by name. When we pray, we should speak from our hearts, express our gratitude, and share our hopes and desires. Once we have said all that we want to say, we end our prayer by saying, “In the name of Jesus Christ, amen.” We do this because Jesus commanded us to pray in His name. Praying to Heavenly Father helped me know who He is and my relationship with Him—that I was His beloved spirit son. I learned that because Heavenly Father knows

„Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.

Nemiet uz sevi Manu jūgu, mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm.

Jo Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla.”

Tā bija pirmā reize, ja vien atmiņa mani neviļ, kad es lasīju Jēzus Kristus vārdus. Lai gan es nesapratu visus vārdus, ko Viņš teica, tie mani mierināja, pacilāja manu dvēseli un sniedza cerību. Jo vairāk es lasīju Viņa vārdus, jo vairāk es sajutu, ka man vajadzētu izmēģināt Viņa vārdu iedarbību. Es nekad iepriekš tā nebiju juties. Es sajutu, ka esmu mīlēts. Es sajutu, ka Jēzus Kristus ir kāds, kuru pazīstu.

Turpinot studēt, man likās, ka Viņš ar mani runā pavisam tieši, sakot: „Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti.”

Viņa vārdi piepildīja manu dvēseli, lai gan tolaik es vēl nespēju labi aprakstīt savas izjūtas. Lai gan Jēzus Kristus dzīvoja pirms daudziem gadsimtiem man svešā zemē, es sapratu, ka varu uzticēties Viņa vārdiem no visas sirds. Es cerēju, ka kādreiz nākotnē varēšu vairāk uzzināt par Jēzu Kristu.

Svētais Gars rādīs jums visu, kas jums jādara

Tā diena pienāca jau pēc dažiem gadiem. Es satiku apņēmības pilnus, jaunus Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas pilna laika misionārus. Un drīz vien es iepazinu nelielu, laipnu un priecīgu pēdējo dienu svēto kopienu, kas centās sekot Jēzum Kristum. Par spīti tam, ka pagāja zināms laiks, līdz es viņiem pilnībā spēju uzticēties, atjaunotajā evaņģēlijā es ieraudzīju to, pēc kā es ilgojos, studējot Jauno Derību, — Jēzus Kristus vārdus un tajos rodamo cerību un mieru.

Īpaši svētu pieredzi es guvu tad, kad misionāri man mācīja lūgt. Es uzzināju, ka mums Dievs ir jāuzrunā vārdā. Kad mēs lūdzam, mums ir jārunā no sirds, jāpauž pateicība un jādalās mūsu cerībās un vēlmēs. Kad mēs esam pateikuši visu, ko vēlamies, mēs noslēdzam lūgšanu ar vārdiem: „Jēzus Kristus Vārdā, āmen.” Mēs tā darām, jo Jēzus mums pavēlēja lūgt Viņa Vārdā. Lūdzot Debesu Tēvu, es sapratu, kas Viņš ir un kādas ir manas attiecības ar Viņu — ka es esmu Viņa mīļotais gara dēls. Es uzzināju, ka, pateicoties tam, ka Debesu Tēvs mani pazīst un mīl, Viņš ar mani

and loves me, He would speak to me personally, uniquely, and in ways I would understand through the Holy Ghost.

There was a time when I really could not recognize the Holy Ghost. I misunderstood, thinking that all I had to do was follow the steps of prayer and something dramatic would happen. One day, during a lesson with the missionaries, I stepped out of the lesson to take a break. I was still confused about what I should do with my life if the restored gospel of Jesus Christ really was true.

As I was about to return to the room where the missionaries were waiting, I heard the voice of one of the missionaries. I heard my name. Instead of opening the door, I listened to the voice on the other side of the door. I was stunned. They were simply praying to Heavenly Father. The one saying the prayer was pleading to God that He would hear my prayer. Though his Japanese was not fluent, hearing his sincere prayer softened my heart. I wondered why they cared about me so much. Then I realized that their prayer in my behalf was a reflection of Heavenly Father and the Savior's love for me. That love gave me hope, and afterward I did ask God in faith and with real intent. When I did, I felt a joyful and peaceful feeling that I was indeed a child of God and that I had a divine potential and destiny. The plan of salvation sank deep into my heart.

President Russell M. Nelson has said, "The way you think about who you ... are affects ... every decision you will ever make." It is so true for me. The decision to follow the Savior Jesus Christ by being baptized and receiving the gift of the Holy Ghost blessed my life more than I ever imagined. As we enter into the baptismal covenant with God, we promise that we are willing to take upon ourselves the name of Jesus Christ, keep the commandments of God, and serve Him for the remainder of our lives. Our Heavenly Father, in turn, promises us that we can always have His Spirit to be with us—the continued guidance from the Holy Ghost.

I invite you to have faith in the message Nephi taught us—that the words of Christ and the Holy Ghost will direct you to "all things what [you] should do." Everything! This is an incredible gift from God.

Brothers and sisters, I am grateful for our Heavenly Father's plan of salvation. Because He loves us, He prepared the way to return to His

runās personīgi, tikai man izprotamā veidā un tā, lai es Viņu saprastu caur Svēto Garu.

Bija laiks, kad es patiešām nespēju atpazīt Svēto Garu. Es to pārpratu, domādams, ka viss, kas man jādara, ir jāievēro lūgšanas kārtība, un tad notiks kaut kas ievērojams. Kādu dienu nodarbības laikā ar misionāriem es izgāju ārā, lai atpūstos. Es joprojām biju neizpratnē par to, ko es iesāksšu ar savu dzīvi, ja Jēzus Kristus atjaunotais evaņģēlijs patiešām izrādīsies patiess.

Kad es grasījos atgriezties telpā, kur gaidīja misionāri, es sadzirdēju viena misionāra balsi. Es izdzirdēju savu vārdu. Tā vietā, lai atvērtu durvis, es klausījos balsi otrpus durvīm. Es biju apstulbis. Viņi vienkārši lūdza Debesu Tēvu. Misionārs lūdza Dievam, lai Viņš uzklausītu manu lūgšanu. Lai gan viņš brīvi nepārvaldīja japāņu valodu, viņa sirsnīgā lūgšana lika manai sirdij atmaigt. Es prātoju, kāpēc es viņiem tik ļoti rūpu. Tad es sapratu, ka viņu lūgšana par mani atspoguļoja Debesu Tēva un Glābēja mīlestību pret mani. Šī mīlestība man sniedza cerību, un pēc tam es patiešām lūdzu Dievu ticībā un ar patiesu nolūku. Kad es to darīju, sajutu prieku un mieru, un to, ka es patiešām esmu Dieva bērns un ka man ir dievišķs potenciāls un liktenis. Pestišanas iecere dziļi „iegrima” manā sirdi.

Prezidents Rasels M. Nelsons ir teicis: „Jūsu domas par to, kas jūs ... esat, iespaido ... ikvienu lēmumu, ko jūs jebkad pieņemsiet.” Tas visā pilnībā attiecas uz mani. Lēmums — sekot Glābējam Jēzum Kristum, tiekot kristītam un saņemot Svētā Gara dāvanu, — svētīja mani vairāk, nekā es jebkad spētu iedomāties. Kad mēs stājamies kristību derībā ar Dievu, mēs apsolām, ka esam ar mieru uzņemties Jēzus Kristus vārdu, ievērot Dieva baušļus un kalpot Viņam visu savu atlikušo dzīvi. Savukārt, Debesu Tēvs mums apsola, ka ar mums vienmēr varēs būt Viņa Gars — nepārtaukta Svētā Gara vadība.

Es jūs aicinu uzticēties vēstījumam, ko mums mācīja Nefijs: Kristus vārds un Svētais Gars virzīs jūs uz „visu, kas jums jādara”. Visu! Tā ir neticama dāvana no Dieva.

Brāļi un māsas, es esmu pateicīgs par mūsu Debesu Tēva pestīšanas ieceri. Tā kā Viņš mūs mīl, Viņš ir sagatavojis ceļu, lai mēs varētu

presence through His Only Begotten Son, Jesus Christ. Knowing this incredible plan will help us know we are children of God and we can become like Him. I am grateful for this important truth. I bear you my witness that the words of Jesus Christ and the Holy Ghost will lead us to receive eternal life. I know these things are true. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

atgriezties pie Viņa caur Viņa Vienpiedzimušo Dēlu Jēzu Kristu. Zināšanas par šo neticamo ieceri mums palīdzēs zināt, ka esam Dieva bērni un ka varam kļūt līdzīgi Viņam. Es esmu pateicīgs par šo svarīgo patiesību. Es jums liecinu, ka Jēzus Kristus vārds un Svētais Gars mūs vadīs, lai mēs iemantotu mūžīgo dzīvi. Es zinu, ka tā ir patiesība. Jēzus Kristus svētajā Vārdā, āmen.